

La declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà (agost de 1789).

" Els representants del poble francès, que han format una Assemblea Nacional, **considerant que la ignorància, la negligència o el menyspreu dels drets humans són les úniques causes de calamitats públiques i de la corrupció dels governs,** Han resolt exposar a **una declaració solemne aquests drets naturals , imprescriptibles i inalienables,** perquè, **estant aquesta declaració contínuament present en la ment** dels membres de la corporació social , puguin mostrar sempre atents als seus drets i als seus deures; perquè els actes dels poders legislatiu i executiu del govern , i poden ser confrontats en tot moment per als fins de les institucions polítiques , puguin ser més respectats , i també perquè les aspiracions futures dels ciutadans, **en ser dirigides per principis senzills i incontestables , puguin tendir sempre a mantenir la Constitució i la felicitat general**

Per aquestes raons , l'Assemblea Nacional, **en presència de l'Ésser Suprem i amb l'esperança de la seva benedicció i us plau, reconeix i declara els següents sagrats drets de l'home i del ciutadà:**

I. Els homes han nascut , i continuen sent, lliures i iguals pel que fa als seus drets . Per tant , les distincions civils només podran fundar-se en la utilitat pública.

II. La finalitat de totes les associacions polítiques és la protecció dels drets naturals i imprescriptibles de l'home , i aquests drets són llibertat , propietat , seguretat i resistència a l'opressió .

III. La nació és essencialment la font de tota sobirania ; cap individu ni cap corporació poden ser revestits d'autoritat on no emani directament d'ella.

IV. La llibertat política consisteix en poder fer tot allò que no causi perjudici als altres. L'exercici dels drets naturals de cada home, No té altres límits que els necessaris per garantir a qualsevol altre home el lliure exercici dels mateixos drets , i aquests límits només poden ser determinats per la llei.

V. b [La llei només de prohibir les accions que són perjudicials a la societat. El que no està prohibit per la llei no ha de ser destorbat . Ningú s'ha de veure obligat a allò que la llei no ordena .

VI. La llei és expressió de la voluntat de la comunitat. Tots els ciutadans tenen dret a col.laborar en la seva formació, sigui personalment , sigui per mitjà dels seus representants. Ha de ser igual per a tothom, sigui per castigar o per premiar , i sent tots iguals davant, tots són igualment elegibles per a tots els honors , col · locacions i llocs de treball , d'acord amb les seves diferents capacitats , sense cap altra distinció que la creada per les seves virtuts i coneixements.

VII. Cap home pot ser acusat, arrestat i mantingut en confinament , excepte en els casos determinats per la llei, i d'acord amb les formes per aquesta prescrites . Tot aquell que promogui , sol , executeu o faci que siguin executades ordres arbitràries , ha de ser castigat , i tot ciutadà requerit o après per virtut de la llei ha d'obeir immediatament, i es fa culpable si ofereix resistència.

[...]

X. Cap home ha de ser molestat per raó de les seves opinions, ni tan sols per les seves idees religioses, Sempre que al manifestar no causin trastorns de l'ordre públic establert per la llei.

XI. Com que la comunicació sense traves dels pensaments i opinions és un dels més valuosos drets de l'home, tot ciutadà pot parlar , escriure i publicar lliurement, tenint en compte que és responsable dels abusos d'aquesta llibertat en els casos determinats per la llei.

XII. Sent necessària una força pública per donar protecció als drets de l' home i del ciutadà, es constituirà aquesta força en benefici de la comunitat, i no per al profit particular de les persones per qui està constituïda.

XIII. Sent necessària, per sostenir la força pública i subvenir a les altres despeses del govern, una contribució comuna, aquesta ha de ser distribuïda equitativament entre els membres de la comunitat, d'acord amb les seves facultats.

XIV. Tot ciutadà té dret, ja per si mateix o pel seu representant, a emetre vot lliurement per a determinar la necessitat de les contribucions públiques , la seva adjudicació i la seva quantia , mode d' amillaraments i durada

XV. Tota comunitat té dret a demanar a tots els seus agents comptes de la seva conducta .

XVI. Tota comunitat en la que no estigui estipulada la separació de poders i la seguretat de drets necessita una Constitució.

XVII. Sent inviolable i sagrat el dret de propietat , ningú ha de ser privat d'ell, excepte en els casos de necessitat pública evident , legalment comprovada , i en condicions d'una indemnització prèvia i justa."